

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3251/2019
26.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Елма Папић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 271/19 од 03.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 271/19 од 03.04.2019. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 271/19 од 03.04.2019. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 98/17 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтеви којим је тужилца тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде штете у износу од 59.542,50 динара са законском затезном каматом почев од 18.11.2002. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 271/19 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници П 98/17 од 15.11.2018. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута одлука о трошковима поступка садржана у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Сјеници П 98/17 од 15.11.2018. године и у укинutom делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из садржине наведене одредбе произилази да се посебна ревизија може изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права. Због тога, приликом оцене дозвољености посебне ревизије тужиле, нису разматрани наводи о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка.

Предмет овог спора је захтев тужиле за наплату новчаног потраживања из радног односа по основу минималне зараде, признатог решењем стечајног суда, а које није у потпуности наплаћено у поступку стечаја ДП „ББ“ из ... .

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа, која су без њихове кривице остале неизмирена у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Означени закључак Врховни касациони суд је донео у складу са члановима 180 – 185. ЗПП, у вршењу своје надлежности изван суђења предвиђене у члану 31. Закона о уређењу судова.

Побијана пресуда не одступа од наведеног закључка, код чињенице да није утврђена повреда права тужиле на суђење у разумном року у стечајном поступку означеног друштвеног предузећа (окончаног током 2009. године), коју је тужила могла остварити коришћењем посебног правног средства - уставне жалбе, предвиђене чланом 170. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ број 98 од 10.11.2006. године), у поступку пред Уставним судом, а у складу са члановима 82. – 92. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“ број 109 од 28.11.2007. године).

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се у овом спору дозволило

одлучивање о посебној ревизији тужиље, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности), ревизија није дозвољена.

Стога је, на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП. Тужиља није успела у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић